



בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 18-09-26547 ינאי נ' מלטבשי-לוי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן

תובע שלמה ינאי

נגד

נתבעות 1.טלי מלטבשי-לוי
2.אל הבית בע"מ

פסק דין

1
2 לפניי תביעה קטנה שהוגשה על סך של 14,040 ₪, אשר עניינה בדרישת התובע לביטול הסכם
3 התקשרות שנערך בין הצדדים, ביום 25.6.18 (להלן: ההסכם).
4

רקע ומיהות הצדדים לחוזה:

5 התובע הינו בעל מקצוע בתחום השיפוצים.
6 הנתבעת 1 משמשת כסוכנת מכירות אצל הנתבעת 2.
7 הנתבעת 2 הינה חברה הנודעת בשם "חברת המקצוענים בע"מ" המפעילה, כך לטענתה, אתר
8 אינטרנט המציע שירותי פרסום לבעלי מקצוע באמצעות המרשתת.
9

טענות הצדדים:

10
11
12 1. בכתב התביעה, טען התובע כי ביום 25.06.18, קיים פגישה עם הנתבעת 1 בביתו, שם נמסרו
13 לו הפרטים על ידה הפרטים אודות פעילותה של הנתבעת 2, תוך הסבר על מתן השירותים
14 והתועלות שבביצוע ההסכם לרבות הצגת נתונים של מנויים אחרים. לטענת התובע, נמסר
15 לו ע"י הנתבעת 1, כי יקבל הטבה בדמות "משבצת של פרסום באתר". באשר לתנאי
16 התשלום, נקבע תשלום שנתי מראש. התובע אישר כי חתם על הסכם ההתקשרות עם
17 הנתבעת 2, אך טען, כי בהמשך לפגישה, ביקש לקבל את העתק הסכם ההתקשרות וכן
18 חשבונית מס על אודות התשלום, אך מעולם לא קיבל אותם. לפיכך, ביום שלמחרת ובמשך
19 שבוע, ניסה התובע ליצור קשר עם הנתבעת 1, אולם ללא הועיל. ביום 4.7.18 שלח התובע
20 בקשת ביטול (להלן: בקשת הביטול), משום שלטענתו ובטרם חלפו 14 יום, זכאי הוא
21 לביטול ההסכם על פי חוק הגנת הצרכן. עוד ולחילופין נטען כי מקום בו לא קיבל "קריאות
22



בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 18-09-26547 ינאי נ' מלטבשי-לוי ואח'

תיק חיצוני:

1 לעבודה" כפי שהבטיחה הנתבעת 1, הדבר עולה כדי הפרת ההסכם המקימה לו עילה
2 לביטולו.

3

4 2. בכתב ההגנה, טענו הנתבעות, כי התובע הזמין מוצר הכולל עריכה גראפית לפרסום בית
5 העסק שלו לתקופה של 12 חודשים; המדובר במוצר שנועד לפרסום וחשיפת העסק ולא
6 הצעה ו/או מנוי "לקבלת עבודות"; ע"פ ההסכם, אין התחייבות של הנתבעת 2 לכמות
7 שיחות ו/או עבודות אשר תתקבלנה כתוצאה מן הפרסום שמציע המוצר. עוד טענו
8 הנתבעות להעדר תחולה של חוק הגנת הצרכן על העסקה, הואיל ונעשתה בין בית עסק אחד
9 למשנהו, ולא בין עסק לאדם פרטי. כמו כן, נתבקשה דחיית התביעה כנגד הנתבעת 1,
10 שהינה עובדת בנתבעת 2 בלבד.

11

12

העדויות שנשמעו:

13 3. בדיון שהתקיים לפניי העידו התובע והנתבעת 1. כן, העידה גב' בשמת חמץ, מנהלת קשרי
14 לקוחות אצל הנתבעת 2.

15

16 4. התובע, בעדותו, חזר על האמור בכתב תביעתו והוסיף כי הנתבעת 1 הטעתה אותו ביחס
17 לשיעור הפניות שהוא צפוי לקבל כתוצאה מן הפרסום, וכן פעלה בחוסר שקיפות באשר
18 לאפשרות ביטול הסכם ההתקשרות; עוד טען, כי ההסכם נשוא התביעה נחתם באמצעות
19 חתימה אלקטרונית – אשר איננה חתימתו. לסיכומם של דברים מסר התובע כי עודנו עומד
20 על ביטול ההסכם הואיל ולא זכה לתנאים שהובטחו לו במעמד עריכת ההסכם.

21

22 5. הנתבעת 1, בעדותה, אישרה כי היא זו אשר ביצעה את העסקה למול התובע, והוסיפה כי
23 הוסבר לתובע על פעילות החברה, ואופן הפרסום; כן הוסבר, באשר להעדר התחייבות
24 החברה לכמות העבודות והפניות בעקבות הפרסום. באשר לטענת התובע בדבר היעדר
25 חתימתו על ההסכם, העידה כי סקרה עם התובע, סעיף-סעיף בחוזה, וכי לאחר מכן הוא
26 חתם עליו. עוד טענה, כי מבחינת המערכת של הנתבעת, לא ניתן להמשיך בהקמת המנוי
27 בהעדר חתימת המזמין. לטענתה, לאחר יצירת המנוי ההסכם נשלח ישירות לכתובת
28 הדוא"ל של התובע, אשר הוא עצמו מסר לה במסגרת פגישתם. עוד מסר, כי המנוי הופעל
29 ביום 18.7.18.

30

31 6. נציגת הנתבעת 2, בראשית עדותה, הציגה לבית משפט צילום מסך המאשר טענתה כי אכן
32 נשלח הסכם ההתקשרות לכתובת הדוא"ל של התובע. כמו כן, ציינה כי ביום 18.07.09,
33 נשלח לתובע מייל המברך אותו על הצטרפותו לשירות, וכי ביום 18.07.18, הגיע התובע



בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 18-09-26547 ינאי נ' מלטבשי-לוי ואח'

תיק חיצוני:

1 למשרד הנתבעת 2 ונפגש עימה. במסגרת פגישתם הבהירה לתובע, כי הנתבעת 2 איננה
2 מתחייבת לכמות קבלת הצעות עבודה אלא לפרסום בעלי מקצוע בלבד.
3
4 7. התובע, בתגובה לעדויות הנתבעות, מסר כי מעולם לא נמסר לו שלא ניתן יהיה לבטל את
5 החוזה והדבר הוא בניגוד לתקנות הגנת הצרכן וכי כמות ההצעות עבודה שקיבל לאחר
6 רכישת המנוי הייתה זעומה. התובע אישר כי כתובת הדוא"ל אשר הוצגה לפני בית משפט
7 אכן שלו.

דיון והכרעה:

8
9 לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בראיות שהובאו לפניי, להלן מסקנותיי:
10
11
12 8. ראשית, עפ"י כתבי הטענות, אין חולק כי נכרת הסכם מחייב בין הצדדים.

13
14 9. טענת התובע כי על גבי טופס ההתקשרות מופיעה חתימה אלקטרונית אשר איננה חתימתו-
15 הינה טענה כבושה. הטענה הועלתה במועד דיון ההוכחות, מבלי שבא זכרה בכתב התביעה
16 ובבקשה לביטול ההסכם, מיום 4.7.18. בנסיבות אלו, אני דוחה את הטענה.
17 התובע אישר במהלך דיון ההוכחות כי כתובת הדוא"ל שהוצגה לעיני בית המשפט, שייכת
18 לו, מכאן שהוכח במאזן ההסתברויות שהתובע קיבל את הסכם ההתקשרות שבין הצדדים,
19 מיד בסמוך לאחר חתימתו, וחרף זאת כאמור לא העלה כל טענה ביחס לחתימה המופיעה
20 על גביו. בנסיבות אלו, הונחה דעתי כי התובע, ברצון ובמודע, התקשר בהסכם עם הנתבעת
21 2, להזמנת שירותי פרסום.

22
23 10. אם כן, המחלוקת שבין הצדדים נסובה סביב השאלה בדבר זכות התובע לביטול ההסכם
24 נשוא התובענה, בין אם כטענתו לא "זכה" לתנאי ההתקשרות אשר הובטחו לו עת כריתת
25 ההסכם ובין אם כטענתו ביקש את ביטול ההסכם בטרם חלפו 14 יום ממועד עריכת
26 ההסכם.

27
28 11. המסגרת המשפטית הרלוונטית למקרים כגון דא, מצויה בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-
29 1981 (להלן: החוק).

30
31 12. שם, בסעיף ההגדרות מצויות ההגדרות הרלוונטיות, אשר יובאו כלשונן, ולהלן:

32 "עוסק" – מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן;

33 "עיסקה" – מכירת נכס או מתן שירות;

34 "צרכן" – מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו

35 אישי, ביתי או משפחתי;



בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 18-09-26547 ינאי נ' מלטבשי-לוי ואח'

תיק חיצוני:

13. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט בת"צ 44467-04-12 איזנבאום נ' הפדרציה
הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ, מפי כבוד הש' מוניץ.
14. בעניינינו, התובע, הינו בעל מקצוע בתחום השיפוצים. כאיש מקצוע ולצורך ניהול עניינינו
העסקיים, פנה אל הנתבעת 2 על מנת להזמין ממנה שירותי פרסום. כל התובענה כולה
מתייחסת לשירות שהזמין התובע לטובת עסקו.
15. ביישום ההגדרות לעיל, על המקרה דנא, סבורני, כי יש לראות בהסכם ההתקשרות שבין
הצדדים משום "עסקה" כהגדרתה על פי החוק. כמו כן, סבורני, כי לאור תכלית החקיקה,
יש לראות בנתבעת 2 ובתובע גם יחד, שניהם כ"עוסק", וכי אין לראות בתובע "צרכן"
כהגדרתו על פי החוק, זאת כאמור בהתאם לסיפא של ההגדרה. מצאתי כי השירות שביקש
לקבל אינו אישי, ביתי או משפחתי אלא עסקי גרידא.
16. תכלית החקיקה הגלומה ביסוד החוק, נועדה להגן על האדם הפרטי, במערכת היחסים
שבין ספק ללקוח, שבמסגרתה, מצוי הפרט, הנדרש להתקשר בעסקאות יום-יומיות למול
גופים שונים, ולרוב נעדר ידע וכוח למול אותם בתי עסק. בשל פערי הכוחות והידע, בחר
המחוקק להעניק הגנות מיוחדות המפורטות בחוק.
17. מאידך, בעל העסק, אשר נוהג להתקשר בעסקאות באופן תדיר, מיומן בניהול מו"מ, מודע
לחשיבות הנודעת לשיקול כדאיות העסקה וכן לסיכונים הכרוכים בהתקשרות כזו או





בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 18-09-26547 ינאי נ' מלטבשי-לוי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 אחרת. החוק כאמור לא נועד להגן על בעלי עסקים כשם שהגנה הרחבה אשר הוא עוטה
2 מעל הפרט.
3
4 18. לאור האמור לעיל, אני מקבלת את טענת הנתבעות כי בענייננו, יש לראות בתובע כלקוח
5 עסקי. נפקות הדבר היא כי אין תחולה להוראות חוק הגנת הצרכן ודין טענת התובע לזכותו
6 לביטול ההסכם, בתוך 14 ימים ממועד ביצועה, להידחות.
7
8 19. אפנה אפוא לבחינת טענות התובע לביטול העסקה בשל טענתו להפרת ההסכם, הואיל
9 ולטענתו לא קיבל את השירות אשר התחייבה הנתבעת 2 לספק לו.
10
11 20. בכתב התביעה טען התובע, כי עת החתימה על החוזה, הציגה לו הנתבעת 1 דו"ח פעילות
12 החברה בקשר למנויים אחרים אשר קיבלו 35 – 45 קריאות לעבודה.
13
14 21. התובע חזר על אמרתו זו בעדותו בדיון ההוכחות לפניי, עת אמר, שם בעמ' 2, ש' 24-26 ;
15
16 **"התובע: כל השנה אני יכול לסכם על יד אחת כמה טלפונים קיבלתי. אני**
17 **אמרתי לטלי שאני רוצה עבודה, לא פרסום."**
18
19 22. בענייננו, התובע לא הוכיח טענתו כי הנתבעת 1 התחייבה לכמות כזו או אחרת של קבלת
20 פניות או הצעות עבודה. טענתו בעניין זה נטענה בעלמא ללא כל תימוכין או אסמכתאות.
21 לא הוכח בפניי כי הבטחתה הנטענת של הנתבעת 1 היוותה הבסיס להתקשרות התובע
22 בהסכם. לא זו אף זו, עיון בהסכם ההתקשרות שצורף לכתב ההגנה, מלמדני כי נכתב בו
23 מפורשות ש"החברה אינה מתחייבת לכמות שיחות ו/או עבודות שיקבל המזמין בעקבות
24 הפרסום", שם סעיף 3.16. גרסתו של התובע כי הוטעה ע"י הנתבעת 1 לחשוב אחרת, הינה
25 טענה בעל פה כנגד מסמך, וכנגד גרסתה הסותרת של הנתבעת 1, ולפיכך לא הוכחה.
26
27 23. בנוסף, לאמור לעיל, אין חולק כי התובע קיבל שירות מן הנתבעת 2 למשך שנה שלמה ועל
28 כן, ממילא אין כל עילה להחזר כספי, אך לא חלקי, מן התמורה ששולמה ע"י התובע
29 לנתבעת 2.
30
31
32
33
34
35





בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 18-09-26547 ינאי נ' מלטבשי-לוי ואח'

תיק חיצוני:

1

סוף דבר:

2

24. מכל הנימוקים שפורטו לעיל, אני דוחה את התביעה, כנגד שתי הנתבעות.

3

4

25. כמו כן, אני מחייבת את התובע בהוצאות הנתבעות, בגין הגשת כתב התביעה והתייצבותן

5

לדיון, בסכום כולל של 850 ₪.

6

7

8

ניתן היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

9

אושרית הובר היימן, שופטת

10

11

